

Maroko 2

Zastavujeme na sedle Tizi-n-Tichka, 2260 m, suvenýry, alabastr, fosílie, šachy. Chce za ně 100, já nabízím 20 dirhamů. Oba se tomu řehtáme, plácáme se do stehen. Sleví na 90, já nabízím 30 a tento ceremoniál se několikrát opakuje. Chci uprostřed smlouvání opustit krám, obchodník však skočí ke dveřím a zamkne je. Sejdeme se na 60, plácáme si a krásné šachy z minerálu jsou moje. Prolézáme Ait ben Hadou, kde se točily filmy Sodoma a Gomora aj. úžasné výhledy na okolí. Šmatlavý Petr zakopává, padají mu brýle. Má pořád dilema, zda si má obléknout krátké nebo dlouhé kalhoty. Zájezd je hodně akční, pořád se něco děje, hodně toho vidíme, často však přijíždíme do kempu až po tmě. Petr má však přání přijet za světla, aby si mohl přeskládat věci v kufru. On se na taková zájezd moc nehodí, ten patří někam do hotelu. jdeme na exkurzi tkaní příkrývek. V El Kelaa des Mgouna to voní růžovým olejem. Projíždíme kol skalního útvaru u Ait Arbi, soutěskou Dadés, nocujeme pod širákem na střeše hotelu u soutěsky Todra. Teploměr ukazuje 38°; Ráno ukázka výroby koberců, krásné, ale drahé. Brusírna fosílií, pár nepodařených nám dávají gratis. Muzeum minerálů, to je něco pro mě. Před muzeem hromady navezené zeminy, hornin a fosílií. To, co jinde prodávají, se zde válí na zemi. Jedeme do oázy Erfoud a k večeru na karavaně velbloudů se přesouváme k velké duně Erg Chebbi do oázy už v poušti Sahara. Všude jen písek a velbloudí trus, k večeri je tajine. Kuřecí, brambory, obloha, vše na keramické míse s poklopem, dělané na dřevěném uhlí, velmi chutné. Spíme na dekách na písku, je teplo. Večer berbeři tloučou do bubnů a náš dudák Trihuk do toho dudá české písničky. Širák s hvězdami uprostřed pouště je kouzelný. Ráno vyběhneme bosky na vrchol duny. Fantastický pohled na oázu a zaparkované velbloudy. Zaplaveme si v modrém prameni Source de Bleu Meski. Smyjeme pot i písek. Nocujeme u Azrou v cedrovém lese. Teplota klesá na 3°; Berbeři sbírají lišejníky se stromů na léky a kosmetiku. Jsou pohostinní, přátelští, nabízí nám čaj, my jim slivovici a málem to s nimi praští o zem.. Jedeme se podívat na krále cedrů Gouraud. Je 800 let starý, žel už suchý. Dopadl jako u nás král smrků na Boubíně. Tisíce návštěvníků udupaly okolí stromu a kořenový systém to nepřežil. Sledujeme v korunách stromů divoké opice, makaky. Návštěvníci je krmí, některé jsou dosti oprsklé a dovedou turistům i něco sebrat. V královském městě Meknes prohlížíme sýpky, medinu, mausoleum. Rozsáhlý archeologický komplex Volubilis s římskými památkami a dosud zachovalou barevnou mozaikou. Nesmím zapomenout na fantastického kuchaře Lukáše, který nám navařil dobré a vydatné mňaminky než jsme si prohlédli nějakou památku už čekal a každému nandal papku. V posvátném poutním městě Moulay Iris je kulatý minaret, na kopci z terasy je nádherný výhled. Uprostřed úzké uličky je kláda, za ni nesmí nevěřící. Jsme pro ně pohani. i když to někteří z nás berou nelibě a považují to za diskriminaci. Kupuji si ve stánku čepičku, samozřejmě po dlouhém smlouvání. Vítá nás město Fes, uličky, dílny, kovotepci, metresy, hospůdky, ve kterých se nepodává alkohol, ale jen mátový čaj. Koželužny, kde se činí kůže. Okolo vůně či spíš smrad. Pozorujeme to z terasy hotelu, chlapi tam v kádích, plných chemikálií a žiravin, pracují bosky a holýma rukama.. Vše pak vypustí do říčky, která hraje všemi barvami. Rybku tu však nenajdete. Jsme na tržnici, pozorujeme cvrkot. Muezzin začne to své Alláh, agar. Vedle stojící muslim nemá modlitební kobereček, víra mu přikazuje vykonat motlitbu, klekne si a hlavou se sklání a čelem přímo do ptačího trusu. Alláh mu odpusť ! Já, příjmením Hála (zkus to přečíst zprava doleva) jsem mu už odpustil. Všichni už mají čajovou konvici, usmlouvali ji ze 100 na 70 DAM. Nemám už moc času, zastavuji se u starší trhovkyně a nasadím hned cenu, sevnty. Nerozumí, handrkujeme se. Píšu jí to prstem na dlaň, je dost natvrdlá. Přispěchá jí na pomoc její druh a světe div se, píše mi dlaň 50. To беру ! Tomu se říká holandská dražba. Stejně mi to v autobusu nikdo nevěří a myslí si, že jako obvykle cikáním. Alláh a Honza Beneš jsou mi však svědky. Jsem velmi spokojený. Konvice mi teď dělá na poličce parádu. Kempujeme nad městečkem Chefchaune. okolo granátová jablka. Debatujeme mezi sebou o světě a zejména o Novém Zélandu. Někteří účastníci ho již procestovali a vydělali si i nějaký dolar česáním jablek. Náš vedoucí Laďa popisoval krásy vzdáleného světa, navíc tam pojedou jako průvodce, a tak se bleskově rozhodují, pojedou na Zéland a budu tam trhat jabka a navíc si vydělám ! Ještě procházka nádherným modrým městečkem pod kempem, hezké uličky, oslíci se svými náklady, smlouvám za dýku. Přesouváme se k moři, plaveme a hledáme mušličky. Cestou zastavujeme u kšeftu, kde prodávají keramické výrobky. Těžké smlouvání, ale naši šéfové, kuchař, řidiči, ukecali množstevní slevu na tajin, svezu se s nimi a za 5 eur je to doma. Přes Tetan, pláže u Martil a Cabo Negro, koupel v moři, oběd a přecházíme hranice z Maroka do Ceuty. Trajektem do Algecirasu, nocujeme u Estepony, v moři veliké vlny. Ve Španělsku prohlídka Malagy, katedrála, kaple, hradby, pozorujeme na stromě chameleona, Picasův rodný dům a muzeum. Spíme na pláži u Nitril. Kupujeme každý víno, litr ani ne za euro. Večer máme veinkošt, bílé, růžové, červené, všechny prudce pitelné. Děvčata si koupila henu a navzájem se tetují. V Granadě, městě prastarých krás, máme celé dopoledne na Alhambrou, skvost maurské

architektury. Paláce, zahrady, generalife, katedrála, je to úžasné. Naproti v kopci Sacromonte jsou v dírách cikánská obydlí. Zastávka v Guadix, jeskynní obydlí troglodytů. V Andoře 8 hod. pauza, prohlídka města, kostelů, obchodů. Cigarety, alkohol, zimní lyžařské oblečení, stativ k foťáku vše levné. Každý táhne do busu plné kabele. Já jen pohledy, protože nekouřím, nepiju, foťák udržím v ruce, Parkinsonovi se úspěšně vyhýbám. Poslední kemp u Nimes. Měsíc stavíme stany na písky, šutrech a tady travička. Já se nikam necpu, klidně to ještě jednu noc vydržím na tvrdém. Ti, co se nastěhovali na trávník, pozdě zjistili, že tam chodí páníčci venčit své mazlíčky a nějak pozapomněli uklidit exkrementy. No hlavně, že spali na měkkém a zejména voňavém. Fůj. Ještě prohlídka Nimes, oběd a přes Německo, Plzeň, Prahu, Brno. Tímto zájezdem jsem byl přímo nadšený. Za málo peněz hodně muziky. Tak to má být, tak je to správné. Dovolte mi skončit. Děkuji.

Pedro